

Hørings svar vedr. forslag om lukning af specialgruppen Solsikkerne i børnehuset Møllervangen og de generelle besparelser på hele dagtilbudsområdet!

Til hele byrådet og borgmesteren i Nyborg kommune.

Jeg er min søns stemme, så for at kunne forstå hvor store konsekvenser en lukning af specialgruppen vil have for min søn og vores familie, er jeg nødsaget til at beskrive hvordan det var for os før han fik plads i specialgruppen Solsikkerne, og hvordan det er nu!

Vi har siden april måned gået med ondt i maven over ikke at vide om vi er købt eller solgt, så at sige. Min søn Lukas var nemlig et af de børn der blev åbnet midlertidige ekstra pladser for tilbage i februar 2023. Da han efter en lang udredning i specialrådgivningen efteråret 2022 blev visiteret til specialgruppen. Han har en funktionsnedsættelse som gør at han som 4-årig havde en kognitiv og fysisk funktion som et barn på 2,5 år.

Lukas har gået i almen børnehave i 1 år og 5 måneder, og de sidste knap 4 måneder med 20 timers støtte om ugen! Det meste af det første år i den almene børnehave legede han for sig selv, og deltog ikke i legefællesskaber med nogle af de andre børn. Han ænsede hverken børn eller voksne, han kendte end ikke navnene på hverken børnene eller de voksne. Det at indgå i legefællesskaber med andre børn indbefatter at være ligeværdige i legerelationen og det var han ikke, så han blev ked af det og frustreret over ikke at kunne det samme som de andre børn. Lukas havde heller ikke sprog til at kunne kommunikere med nogen, så han lukkede helt af for verden omkring sig. Han var afhængig af hele tiden at skulle være flankeret af en voksen for at kunne begå sig nogenlunde hensigtsmæssigt, hvilket ikke kunne lade sig gøre der hvor han var. Personalet og i særdeleshed hans kontaktpædagog var virkelig fantastiske til at rumme ham, og alle de u hensigtsmæssige ting han gjorde hver dag, og flere gange om dagen!

Hverdagen i hjemmet bar også præg af at Lukas havde nogle udfordringer! Han rummede ikke gæster i hjemmet, ej heller ude til familiesammenkomster, og andre sociale arrangementer! Han reagerede ved at lave mange u hensigtsmæssige ting! Det kom i starten til udtryk om natten, hvor han skreg og var utrøstelig, eller bare var vågen og ikke kunne sove. Det var hårdt for os alle uden søvn, og vi kunne ikke sende Lukas storebror i skole, når han manglede 2-4 timers søvn! Da Lukas blev ældre og var i stand til at udtrykke sig anderledes, reagerede han ved at han slog, kastede med ting, eller spyttede; det var enten på os, andre i familien eller på hans storebrors legekammerater osv. Det gør ondt ikke at kunne fordele sin tid lige mellem sine børn, fordi den ene har nogle særlige behov, som kræver mere hjælp. Dertil kommer den dårlige samvittighed jeg sidder med når jeg er ude og opleve noget med Lukas storebror, og Lukas er afleveret til pasning hos familie. Jeg ville ønske at de oplevelser de har fået, alle var nogen de havde sammen!

Jeg vil gerne understrege at ovenstående jo kun er et udpluk af den hverdag vi havde/har. Nu hvor jeg sidder og genkalder mig hvordan det var, bliver det endnu mere tydeligt hvor stor en forskel det har gjort, at Lukas startede i specialgruppen. Nogle reaktioner er væk og andre er der stadig, men ikke så hyppige som de var før. For de fleste andre forældre er en tur til frisøren med sit barn ikke noget man bruger så meget energi på. For os var det noget der skulle tages tilløb til, for det foregik

Hørings svar vedr. forslag om lukning af specialgruppen Solsikkerne i børnehuset Møllervangen og de generelle besparelser på hele dagtilbudsområdet!

med Lukas på skødet og med udsigt til slag, spark og skrig. Så i sommers hvor det for første gang i næsten 5 år foregik ved at han bare satte sig i frisørstolen selv og blev klippet uden reaktion, gik det ikke ubemærket hen! Det er bare en af de ting som har gjort en forskel for os. Derudover er det jo fantastisk at hente ham i børnehaven og se ham drøne rundt på mooncar (som han ikke før har kunnet finde ud af) sammen med de andre børn, og vide han er blevet ligeværdig i legerelationerne og indgår i fællesskaberne på lige fod med de andre børn. Dette skriv ville blive betydeligt længere hvis jeg skulle beskrive indgående for jer hvordan vores hverdag ser ud, så det vil jeg undlade.

Det er meget grænseoverskridende og skrive noget så personligt til jer, men jeg gjorde det ikke hvis jeg ikke mente at det var nødvendigt. I sidder og skal tage nogle ualmindelige svære beslutninger, og det kan I kun hvis I er grundig informeret! Jeg skriver dette høringssvar fordi jeg håber det gør en forskel, så I tager den rigtige beslutning, som i min optik er at bevare specialgruppen Solsikkerne! Børnene er vores fremtid og det er nu grundstenene til voksenlivet bliver lagt. Det kræver nærhed og tryghed fra de voksne de er omgivet af, ude såvel som hjemme for at de grundestene kan bærer dem resten af livet!

Med alt det sagt vil jeg sige tak for at I læste mit høringssvar og jeg håber at det har været oplysende i forhold den beslutning I står overfor at skulle tage.

Med venlig hilsen

Henriette Thor (Mor til Lukas i specialgruppen Solsikkerne, børnehuset Møllervangen).